

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/6/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011668
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114011668.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17. marca 2015 prejednal sťažnosť odsúdeného

V. Z.,

nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V. V., R. č. XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Sabinov,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 4Nt/84/2014 zo dňa 04. decembra 2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 5T/25/2010 zo dňa 23. septembra 2010 bol V. Z. uznaný vinným v bode 1) z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr.zák. V bode 3) bol uznaný vinným spolupáchateľstvom k zločinu kupliarstva podľa §§ 20, 367 ods. 1, 4 písm. c/ Tr.zák. Bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 3 Tr.zák. s použitím §§ 36 písm. j/, 38 ods. 2, 3, 41 ods. 2, 39 ods. 1, 3 písm. b/ Tr.zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 13 rokov, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 4 Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Ďalej bol V. Z. uložený podľa §§ 76 ods. 1, 78 ods. 1 Tr.zák. aj ochranný dohľad na 2 roky. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. mu bol uložený aj trest prepadnutia vecí - jednej sklenenej trubičky.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 399 ods. 2 Tr.por. zamietnutý ako nedôvodný návrh odsúdeného V. Z. na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci, pretože neboli zistené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 Tr.por.

Uznesenie súdu prvého stupňa nenadobudlo právoplatnosť, pretože bolo v zákonnej lehote napadnuté sťažnosťou odsúdeného, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne odsúdený sťažnosť písomne odôvodnil jednak sám, ako aj prostredníctvom svojej obhajkyne. Odsúdený V. Z. sťažnosť písomne odôvodnil 4 podaniami (zo dňa 16.12.2014, 07.01.2015, 08.01.2015 a 21.01.2015). Podstata podrobných dôvodov sťažnosti spočívala v tom, že súd prvého stupňa sa nemal zaoberať primeranosťou uloženého trestu odňatia slobody, ale mal povoliť obnovu konania podľa § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii ústavného súdu v znení neskorších

predpisov. Pre podporu svojho tvrdenia poukázal na konkrétne rozhodnutia Ústavného súdu SR, ako aj všeobecných súdov SR. Navrhol uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby vo veci bezodkladne konal a obnovu konania povolil.

Obhajkyňa v dôvodoch sťažnosti namietala, že nie sú dané dôvody na konštatovanie, že trest uložený v pôvodnom konaní je primeraný. Práve na základe nálezu Ústavného súdu je potrebné sa s touto skutočnosťou zaoberať, pretože po nepoužití zásady uloženia trestu nad jednu polovicu trestnej sadzby je potrebné, aby sa táto skutočnosť odrazila i v rozhodnutí o povolení obnovy a primeranom znížení trestu. Súd neuviedol tak závažné dôvody, ktoré by vylučovali možnosť zníženia trestu tak, aby aj po náleze Ústavného súdu bol primeraný a zákonný. Obhajkyňa navrhla zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že sa obnova konania povolí.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa je správny.

Úvodom k dôvodom sťažnosti odsúdeného je potrebné uviesť, že skutočne súd prvého stupňa nesprávne odôvodnil svoje rozhodnutie, keď okrem skutočnosti, že V. Z. bol uložený trest aj podľa § 41 ods. 2 Tr.zák. (tzv. asperačná zásada) v znení účinnom pred nálezom Ústavného súdu SR, sp.zn. PL US 106/2011 zo dňa 28. novembra 2012 (časť ustanovenia § 41 ods. 2 Tr.zák. nie je v súlade s Ústavou SR), sa pred svojím rozhodnutím o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, práve z dôvodu vyššie uvedeného nálezu, zaoberal aj otázkou primeranosti právoplatne uloženého trestu odňatia slobody.

Nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré ustanovenie nie je v súlade s Ústavou SR, nie je novou skutočnosťou súdu skôr neznámou v zmysle § 394 ods. 1 Tr.por, ale ak bol podaný návrh na obnovu konania z tohto dôvodu, je dôvodom obnovy konania „zo zákona“, t.j. priamo na základe § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii ústavného súdu, o konaní pred ním a postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.

Preto, ak je podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá sa skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý návrh vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení.

Súd už potom nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr.por. (v tomto prípade primeranosť trestu), ale obnovu konania povolí podľa § 394 ods. 1 Tr.por. per analógiám z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Pokiaľ by sa teda vzal zreteľ len na vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy, obnova konania v tejto veci by mala prichádzať do úvahy.

Na druhej strane nadriadený súd nemohol prehliadnuť, že síce V. Z. bol ukladaný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 2 Tr.zák., avšak súčasne pri stanovovaní výmery trestu bolo použité ustanovenie § 39 ods.1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu. Na základe toho negatívne účinky použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Tr.zák. v znení účinnom pred 21. decembrom 2012 (uverejnenie vyššie citovaného nálezu Ústavného súdu v Zbierke zákonov) v časti prvej vety za bodkočiarkou, sú negované použitím ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.zák. Sprísnená sadzba teda v tomto prípade nebola použitá, a to pre jej neprimeranú prísnosť. Vtedy vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a súd v tomto prípade mohol v zákonom ustanovenom rozsahu znížiť trest až pod dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenú v Osobitnej časti Trestného zákona, teda zníženie sa neodvíjalo od dolnej hranice trestnej sadzby zvýšenej podľa § 41 ods. 2 Tr.zák. v znení účinnom do 21. decembra 2012 časti prvej vety za bodkočiarkou. Pôvodne konajúci súd v tomto prípade mohol využiť celú časť sadzby pod asperačne zvýšenou spodnou hranicou a uložiť (s obmedzením podľa § 39 ods. 3 Tr.zák.) ešte aj nižší trest odňatia slobody, ako je pôvodná dolná hranica trestnej sadzby pri § 172 ods. 3 Tr.zák. vo výmere 15 rokov.

Na základe vyššie uvedeného sa ustanovenie § 41b zák. č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov v spojení s nálezom Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp.zn. PL US 106/2011 nepoužije, pretože ústavne nesúladne účinky ustanovenia § 41 ods.2 Tr.zák. v znení účinnom do 21. decembra 2012,

časti prvej vety za bodkočiarkou, na tento prípad nedopadli (zhodne Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 26. novembra 2013, sp.zn. Tpj 44/2013 veta III.).

Z tohto dôvodu bol podaný návrh na obnovu konania správne podľa § 399 ods. 2 Tr.por. zamietnutý ako nedôvodný.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.